

Domači trg je pomemben

V MPM v Sloveniji smo v prvih devetih mesecih prodali 256.000 parov obutve. To je 15% manj kot smo planirali in tudi prodali lansko leto. Padec je predvsem na dokupljeni obutvi. Letos smo jo prodali 106.000 parov, lani pa skoraj 192.000 parov.

To je posledica bistveno zmanjšane dokupa zaradi razpada jugoslovanskega tržišča in previdnosti pri uvozu obutve.

Previdnost je bila nujna, ker nismo mogli vedeti, kako se bo gibal tečaj, lahko bi prišlo do nenadnih skokov in bi se ponovile neugodne izkušnje iz preteklih let. Z umiritvijo razmer računamo, da bomo uvoz zopet okrepili in dosegli parovno prodajo, kot smo jo včasih. Brez nabave blaga pa tudi ne bo prodaje.

Alpinine obutve smo prodali 150.000 parov, lani 113.000, torej 30% več, kar je nedvomno uspeh.

Alpinina obutev dosega že skoraj 70% prodaje v MPM, kar je razveseljivo. Kljub temu, da se je domače tržišče zmanjšalo, je še vedno pomembno,

saj za delo s čevljem, ki ga prodamo doma, iztržimo enkrat toliko, kot če ga izvozimo, poleg tega pa dobimo še maržo v prodajalni. O tem dejstvu žal premalo razmišljajo v razvoju, proizvodnji in pri trženju na domačem trgu.

Grosistična prodaja je tudi prodala manj kot lani, pri teh podatkih pa velja upoštevati dejstvo, ki v poslovnem poročilu ni bilo poudarjeno, da so podatki iz lanskega leta za Jugoslavijo, v letošnjem letu pa za Slovenijo. To velja tako za MPM kot grosistično prodajo.

Prodaja na Hrvaškem se je v zadnjih mesecih izboljšala, podatki pa so zaradi vojne neprimerljivi.

Največji problem MPM so zaloge, tako Alpinine obutve kot dokupa. Ker se je mreža zmanjšala, je bistveno bolj obremenjena z raznimi viški proizvodnje, ki niso vedno najbolj prodajni, preko mreže smo tudi sanirali zaloge, ki so ostale od Srbije, Bosne in Hrvaške. Cene dokupa pa so bile zaradi monopola domačih proizvajalcev previsoke.

Že med letom smo imeli nekaj akcij za znižanje zalog, s katerimi bomo še nadaljevali letos in prihodnje leto.

Konec septembra smo imeli poslovodsko konferenco, ki smo jo tokrat oblikovali malo drugače. Več je bilo izobraževanja. Organizirali smo predavanje o kvaliteti storitev, prodaje. Osvežili smo tudi znanje, ki je potrebno za prodajo pancerjev in tekaške obutve.

Še posebej pozorno pa je bila predstavljena trekking obutev. Z modno in športno kolekcijo so bili poslovodje zadovoljni. Prav tako so bili zadovoljni s kolekcijo naši grosistični kupci, ki so naročali blago za sezono pomlad-poletje.

Konference kot srečanja poslovodij so vsekakor koristne in potrebne in bodo obstajale še naprej, potrebno jim bo le poiskati obliko, ki je primerna današnjim in prihodnjim razmeram.

Predvsem bo poudarek na izobraževanju, seznanjanju z novostmi, iskanju predlogov za boljše delo in izmenjavi izkušenj.

Aleš DOLENC

Ste kdaj pomislili: le kako ga lomi naše vodstvo?

Prav gotovo ste, kajne ...

Kaj zavruga pa nas to vodstvo tako malokrat posluša — »saj bi bilo (razumljivo) vse takoj rešeno.« Vsem se nam zdi tako enostavno ...

Pa ni tako!

Ko v nekem oddelku ni dela, ne pomislimo, da nam je morda kupec postavil nemogoče pogoje (roke); ali je partner obljubil material, pa ga ni dostavil; ali da se je poslovnež, ki ima neomejene tržne možnosti, v zadnjem hipu premislil ...

In v takih primerih je treba mrzlično reševati, kar se da rešiti, v nekaj dneh ali v nekaj urah.

Ob tem pa misliti na vse; na to, da bodo prave artikule lahko delali in izdelali pravi ljudje; pomisliti, kako pripraviti to proizvodnjo, saj lahko za večino strokovnih služb predstavlja določeno presenečenje. Potem pa še vse to organizirati — in upati, da bo proizvodnja rentabilna, pa še, da bodo delavci kolikor toliko zaslužili. Do kakšnih blokad bi lahko pri tem prihajalo v podjetju (k sreči zaenkrat ne). Vse to je treba premostiti.

Če pa hočemo biti pošten, pa nam vsem (tudi strokovnim službam in vodilnim) večkrat manjka smisla in znanja za strateško načrtovanje, ki bi take razmere morda vsaj deloma preprečevalo (oz. predvidevalo). V vsakem primeru pa brez vzajemnega razumevanja ne gre.

Nejko PODOBNIK

V okviru izobraževalnega programa pripravništva je pripravnikom spregovoril tudi direktor Bojan Starman

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Prostovoljno zdravstveno zavarovanje

Po Novem letu se bomo tudi pri nas srečali s prostovoljnim zdravstvenim zavarovanjem, ki ga poznajo drugod v svetu. Po stari zdravstveni zakonodaji smo vsi zavarovanci imeli pravico do vseh zdravstvenih storitev, s tem, da je bilo treba za nekatere plačati participacijo. Po novem pa bomo morali od 1. 1. 1993 dalje za večino zdravstvenih uslug, zdravil, ortopedskih in drugih zdravstvenih pripomočkov doplačevati od 1–55% polne cene, če se seveda ne bomo dodatno zavarovali.

1. POPOLNO ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE

letna premija 12.000 SIT

Zavarovalne osebe, ki bodo sklenile zavarovalno pogodbo po tem paketu, bodo lahko koristile zdravstvene storitve, ki so vključene v obvezno zavarovanje (naštete so v 23. členu Zakona o zdravstvenem zavarovanju) BREZ DOPLAČIL, če so te storitve opravljene po predpisanem postopku in standardu.

2. ZDRAVSTVENA VARNOST – CELOTA

letna premija 10.800 SIT

Če se bomo zavarovali za ta paket zavarovanj, bomo morali za zdravila na recept (s poziti-

6. ZOBOZDRAVSTVO

letna premija 2.400 SIT

Obsega zavarovanje v polni ceni za vse zobozdravstvene storitve, tako zdravljenje kot protetiko.

7. ZOBOZDRAVSTVO – ZDRAVLJENJE

letna premija 600 SIT

Ta paket zavarovancem zagotavlja samo brezplačno zdravljenje zob.

8. ZOBOZDRAVSTVO – PROTETIKA

letna premija 3.600 SIT

S tem paketom je zagotovljena samo brezplačna zobna protetika, v kolikor je v okviru standardov.

9. ZDRAVILA

letna premija 1.200 SIT

Zavarovanje za ta paket obsega doplačila k polni ceni zdravil iz pozitivne in vmesne liste.

10. NADSTANDARD

letna premija 9.600 SIT

Zavarovanje iz tega naslova zagotavlja večji obseg pravic, kot jih nudi obvezno zavarovanje:

- bivanje v enoposteljni sobi
- sobi s telefonom ali TV
- možnost bivanja skupaj s svojim v isti sobi v zdravilišču
- dodatna medicinska nega, postrežba in prehrana v zdravstvenih ustanovah

– zdravstveni pripomočki iz boljših in dražjih materialov kot so standardni (npr. invalidski voziček s posebnimi lažjimi gumami, zobna protetika, pri kateri je bilo uporabljeno zlato oz. porcelan)

– zdravila z negativne liste.

Pri pokrivanju nadstandardnih storitev je treba upoštevati limit izplačila za posamezno storitev, ki je 170% vrednosti polne cene standardne storitve.

11. ODDIH – A

letna premija 28.000 SIT

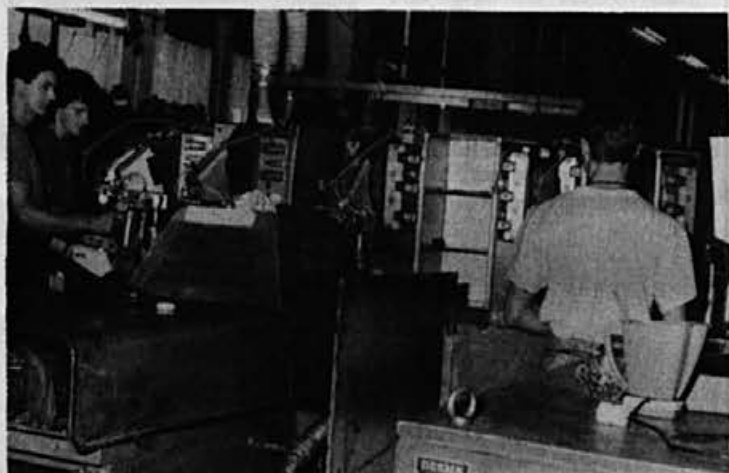
12. ODDIH – B

letna premija 12.000 SIT

Pri zavarovanju po obeh paketih si zavarovanci omogočimo 10 dni medicinsko programiranega oddiha v zdravilišču vsaki dve leti.

Če si želimo zagotoviti oddih vsako leto, lahko dosežemo s plačilom dvojne premije. Isto velja za firmo, če želi vsako ali vsako drugo leto omogočiti določenemu številu zaposlenih 10-dnevni oddih v zdravilišču. Za to zavarovanje firma ne plačuje zavarovalnih premij po poimenem seznamu.

Pri zavarovanju paketa ODDIH – A je zagotovljeno 170% cene nadstandardnih storitev, pri paketu ODDIH – B pa 120% cene nadstandardnih stroškov (to dosežemo z izbiro bivalnih pogojev v zdraviliščih).

V oddelku brizgane obutve so letos izdelali velike količine obutve

KATERE ZDRAVSTVENE STORITVE BODO PO NOVI ZAKONODAJI BREZPLAČNE ZA VSE ZAVAROVANCE?

- zdravljenje poškodb na delu in poklicnih bolezni
- zdravljenje, odkrivanje in preprečevanje sladkorne bolezni, raka, multiplesklerozе, živčnomišičnih bolezni, tetra in paraplegije, duševnih bolezni, luskavice, nalezljivih bolezni, hemofilije in cerebralne paralize
- zdravljenje in rehabilitacija otrok, učencev ter študentev
- zdravstveno varstvo žena v zvezi z nosečnostjo in porodom
- nujna medicinska pomoč in zdravljenje na domu ter v socialnih zavodih
- zdravljenje in rehabilitacije vojaških in civilnih invalidov.

vne in vmesne liste) ter za zobozdravstvene storitve doplačevati, ostalo pa bomo imeli zastoj.

3. ZDRAVSTVENA VARNOST – KURATIVA

letna premija 2.400 SIT

Zavarovanje ne vključuje zavarovanja za razlike v ceni za ortopedske, slušne, očne in druge zdravstvene pripomočke, kot tudi ne doplačil za zdraviliško zdravljenje (če ni nadaljevanje bolnišničnega) ter doplačil za zdravljenje poškodb izven dela.

4. VELIKO TVEGANJE

letna premija 4.200 SIT

Paket obsega zavarovanje za razliko do polne vrednosti pri najzahtevnejših zdravstvenih posegih (drage operacije, dragi diagnostični postopki, dolgotrajno zdravljenje), ne zajema doplačil za zdravljenje poškodb izven dela.

5. POŠKODBA

letna premija 3.000 SIT

Zavarovanje po tem paketu zajema poleg zavarovanj za velika tveganja še zavarovanje za doplačila zdravljenja poškodb izven dela.

mi vam vi nam

Organizacija:

Jasen namen, čas, nosilci in sredstva so nujni, če hočemo delo dobro organizirati.

Organizacija:

Če vas zamika, da bi ukrepali namesto organizatorjev, pomislite vsaj na dejstvo, da ima le-ta več informacij.

Kadri:

Ko organiziramo uvajanje mladih v pravo prakso, ponavadi pravimo: važno je, da spozna, kaj se pravi delati.

Kadri:

Ob tem, ko ljudem približujemo delo, načrte in probleme, pozabljamo na »ocvirke«: ljudi moramo vključiti tudi v razgovore s tujci, jih usmerjati na sejme in v koristne projekte.

Denar:

Včasih je koristno, da pomislimo, v kakšnih valutah bomo sklepali pogodbe.

Denar:

Če radi poslušamo šum denarja, ne smemo pozabiti ne na ropot strojev, ne na pravo glasbo ob kosilu s poslovnim partnerjem.

Uredništvo

Zavod za zdravstveno zavarovanje ponuja naslednje pakete zavarovanj:

Pot v Evropo je ozka in trnova

Sivalnica v Gorenji vasi

13. NEGA

letna premija 20.000 SIT

Z zavarovanjem za ta paket si bomo pridobili pravico do NE-MEDICINSKE NEGE na domu kot:

- zagotavljanje osebne nege
- nujno čiščenje bivalnih prostorov
- priprava enostavnih toplih obrokov in napitkov

KOLIKO IN ZA KATERE STORITVE BO POTREBNO DOPLAČEVATI?

— 1% od polne cene pri strokovno najbolj zahtevnih zdravstvenih storitvah in zdravljenje v tujini,

— 5% od polne cene pri storitvah zdravljenja bolezni v specialistični ambulanti, zdravljenje v bolnici ali zdravilišču, (če je nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja) ter za ortopedske, slušne in druge tehnične pripomočke,

— 15% od polne cene za storitve zdravljenja bolezni v osnovni zdravstveni dejavnosti ter zdravljenje zob

— 20% od polne cene pri storitvah zdravljenja poškodb izven dela in za zdravila s pozitivne liste,

— 40% od polne cene za prevoze, ki niso nujni in za zdraviliško zdravljenje, ki ni nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja,

— 50% od polne cene za zdravila z vmesne liste in za očala

— 55% od polne cene za vso zobno protetiko.

- manjši nujni nakupi
- pomoč pri hranjenju in drugih fizioloških potrebah.

OPOMBA: Če bo zavarovanec po tem paketu želel, da se mu bo v času bolezni omogočila uporaba mobilnega telefona, bo ta paket dražji za 4.000 SIT.

15. VKLJUČITEV V OBVEZNO ZAVAROVANJE letna premija 64.000 SIT (CELOTA)

Zavarovalni zavod je predvidel vključevanje v obvezno zdravstveno zavarovanje tudi za osebe, ki te pravice nimajo.

Prostovoljno zdravstveno zavarovanje bo možno skleniti na Območni enoti Zavoda za zdravstveno zavarovanje v Škofji Loki, kjer ima podjetje sklenjeno obvezno zdravstveno zavarovanje (prispevna stopnja) ali pa tudi pri drugih zavarovalnicah.

Če se želimo izogniti doplačilu za zdravstvene usluge po novem letu, je nujno, da se dodatno zdravstveno zavarujemo do konca tega leta.

Da bi izkoristili popust na skupinsko zavarovanje, se bomo zaposleni v Alpini zavarovali po skupni polici in to za paket POPOLNO ZDRAVSTVENO VARNOST. Zavarovalna premija za to zavarovanje je trenutno 12.000 SIT letno in jo bo deloma krilo podjetje, deloma pa zaposleni sami.

Po isti polici bo možno zavarovati tudi družinske člane, če niso zaposleni in če nimajo brezplačnega zdravstvenega varstva. Prav tako bomo poskušali urediti možnost zavarovanj za posamezne pakete kot so NADSTANDARD, ODDIH, NEGA in druge. Razumljivo je, da bo zavarovalna premija za družinske člane oz. posamezne pakete moral pokriti posameznik v celoti.

Dodatno zdravstveno zavarovanje bo izpeljano v mesecu decembru.

Marija KASTELEC

V obratu v Gorenji vasi se zavedajo, da bo treba v uspeh vložiti še več

Novice iz naših obratov niso tako pogoste kot iz drugih naših proizvodnih oddelkov, zato se enkrat ali dvakrat letno z Brigito zapeljeva tja, da izveva, kaj se pravzaprav dogaja, s čim se ukvarjajo in kakšne načrte imajo.

»Vse leto izdelujemo zgornje dele za moško obutev,« je pripovedoval vodja obrata Vinko Bogataj.

»Moških izdelamo običajno okrog 700 parov dnevno, ostalo pa je obutev od ženskih modnih do škornjev... Tudi trenutno izdelujemo zgornje dele za moške čevlje (večinoma za Effegi), škornje za KOTO (za izvoz v nekdanjo Sovjetsko zvezo). Število parov po artiklu je zelo različno. Dobro občutimo, da se je treba prilagajati tržišču, saj so roki vedno kratki. Z veliko truda ne kako uspevamo in bomo še naprej, pod pogojem, da bo vsak na svojem mestu 99% uspešen. Nikdar ne smemo misliti, da smo naredili dovolj ali celo preveč...«

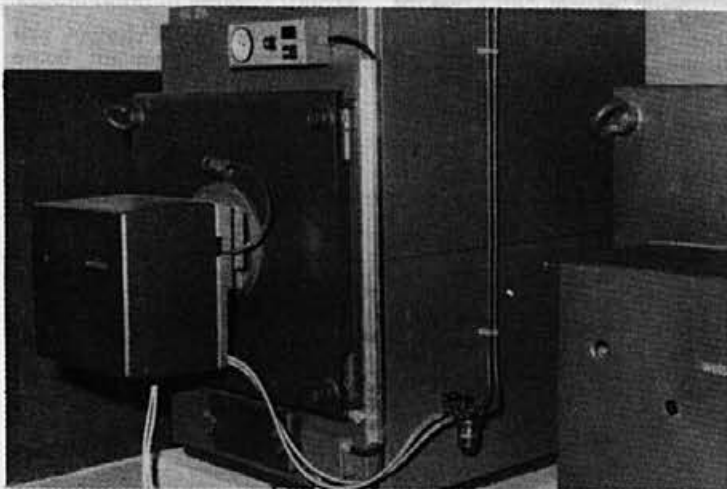
Tudi z organizacijo ne smemo biti zadovoljni. Napake vseh se potem odražajo v oddelkih, kjer se moramo vsak dan sproti pri-

lagajati. Potrebne so pogoste premestitve. Tega je vedno več. Zavedamo se, da je pot v Evropo ozka in trnova, le tisti, ki jo bo prehodil, bo uspel.

Na drugi strani se bomo morali otresti naših samoupravljal-skih razvad in se prilagoditi evropskim standardom vedenja. Naše mišljenje se bo moralo v prihodnjih letih temeljito spremeniti. Našo bodočnost tako vidim v kvalitetnem delu, kakovosti in doslednosti. Pri tem včasih mislim, da preveč gledamo nazaj in premalo naprej. Kljub vsemu sem optimist, še posebno, ker smo se v naši panogi vedno morali opirati le na lastne sile, kar nas je tudi bolj usposobilo.

Kar zadeva razvoj v Gorenji vasi, zaenkrat ne predvidevam bistvenih sprememb. Videli pa bomo, kaj bo prinesla prihodnost,« je še menil Vinko Bogataj.

N. P.

Velik dosežek je prenovitev centralnega ogrevanja

Sekanje zgornjih delov v prikojevalnici zahteva natančnost

KAKO USTVARJAMO

Letošnje letovanje

Z jesenjo in koncem šolskih počitnic se je letovanje v kapacitetah Alpine zaključilo. Izjema je le Čatež, kjer se je letovanje podaljšalo tja do konca oktobra.

Kako in kje smo organizirali letovanje?

Letovanje smo v letošnjem letu organizirali v glavnem na področju Slovenije, kar se je v končni fazi izkazalo kot edino pravilno. Izbira campov na slovenski obali je zelo majhna (Ankaran, Izola, Fiesa, Lucija, Strunjan), povpraševanje ostalih podjetij pa je veliko, tako da je bila cena za najem temu primerena. Na morje smo odpeljali tri prikolice, to je precej manj kot v prejšnjih letih. Tudi prijav delavcev ni bilo toliko kot druga leta, tako da so se zmogljivosti, ki jih je Alpina nudila in povpraševanje delavcev nekako pokrila. Le malo družin se je odločilo za letovanje v Republiki Hrvatski in to v Umagu, Maredi in Lanterni.

Z organiziranim letovanjem smo letošnjo sezono omogočili letovanje 114 družinam naših delavcev in tudi upokojujencem (zlasti toplice). Ta podatek velja samo za Slovenijo. Na Hrvaškem je letovalo precej manj družin (30), zato smo Umag ponudili tudi drugim letovalcem.

Večjih pripomb glede letovanja ni bilo. Ljudje so bili z izbiro krajev, opremljenostjo prikolic kar zadovoljni, mnoge je motila le cena dnevnega naiema. Naj-

več pripomb je bilo na letovanje v PD Zlatorog Umag, predvsem zaradi hrane in odnosa recepcije do letovalcev.

Inventar v prikolicah je ostal nepoškodovan. V Termah Čatež pa je bil inventar v eni od hišic precej uničen in smo ga dopolnjevali. Notranja oprema hišic je precej uničena, saj v Čatežu letuje največ družin. Ljudje bi morali na inventar bolj paziti. Menim, da je na splošno zadovoljstvo letovalcev vplivalo tudi lepo vreme, ki smo ga imeli med sezono.

Cene:

Ker je bilo letos veliko povpraševanje s strani podjetij za najem prostora v campih, je bila tudi cena visoka in sicer 2.000 DEM po prikolicu. Sezona na morju traja le dva meseca. Alpina se je odločila, da bo pokrivala 30% te cene, ostalih 70% pa so plačali delavci. Iz tega smo tudi izračunali dnevni najem za prikolice, ki se je v primerjavi z ostalimi podjetji gibal nekje v poprečju. V Zlatorogu v Umagu so bile cene precej zasoljene, vendar pa na njihovo višino Alpina nima vpliva, ker odloča Ministrstvo za notranje zadeve, ki je tam že dolgoletni upravnik.

Sezona 1993

Prikolice smo iz campov pripeljali domov. Pomladi bomo poizkušali pridobiti prostor v istih campih kot letos. Če bo možno, bi radi v Ankaran odpeljali še kakšno prikolico več in mogoče podaljšali termin letovanja (s 7 na 10 dni). Zaradi veli-

kega zanimanja premišljujemo, da bi eno prikolico odpeljali tudi v Terme Čatež. V oktobru smo v Čatežu že pričeli z adaptacijo hišice Trimo.

V ostale kapacitete, zlasti na Hrvaškem, ne bomo vlagali, dokler ne bo popolnoma razčišče-no, kaj bo z našimi objekti. V Maredi je v teku vpis stanovanja v zemljiško knjigo. Po novi zakonodaji bomo morali zato

stanovanje plačati na vsak m² 6.000 CRD davka. Isto nas čaka za 10 hišic v PD Zlatorog Umag, le da je cena nekoliko nižja, ker so to stari objekti. Za skupne prostore, ki jih souporablamo z ostalimi podjetji, še ni znano kako bomo plačevali.

Regresiranje oskrbnega dne

Z letošnjo sezono je ukinjeno regresiranje letovanja delavcem, ki ne letujejo v zmogljivostih Alpine. Najtehtnejši razlog za tako odločitev so bile nezapolnjene kapacitete v PD Zlatorog Umag.

Mihela OBLAK

Več če veš, bolje prodajaš

Pred začetkom vsake sezone, kot je to v navadi že vrsto let, organiziramo za prodajalce predavanje o novostih na področju razvoja smučarske in tekaške obutve.

Letos, 10. novembra je predaval vodja programa športne obutve Tone Kavčič. Prodajalci so tako »iz prve roke« dobili vse potrebne strokovne informacije, ki v veliki meri pripomorejo boljši kvaliteti prodaje oz. zadovoljstvom kupca.

Zanimanje s strani prodajalcev je bilo izredno veliko, saj so se predavanja udeležili

li v večjem številu, kot smo pričakovali. Njihova končna ocena je bila zelo pohvalna.

Izkoristili smo prisotnost prodajalcev in jih v popoldanskem delu seminarja seznanili tudi o načinu posredovanja informacij o ponudbi v prodajalni ter na splošno o vizuelni podobi prodajalne. Predavala je Marjeta Gregorčič.

Tovrstne seminarje bomo v prihodnje večkrat organizirali tudi za druge naše proizvodne programe. Zanimanje je veliko, koristi pa so za nas vse.

Olivera JEREB

Naše poslovanje v devetih mesecih

V prvih devetih mesecih letošnjega leta je bilo izdelanih skupaj 1.408.000 parov obutve, kar je 4% več kot lani ob istem času (ali 74% letnega plana). Največ je bilo izdelanih ženskih nizkih (477.000 parov), moške obutve 305.000 parov, tekaških 162.000 parov in sandal 121.000 parov. Na modnem programu je bilo skupaj izdelanih skoraj milijon parov (998.000 parov), na športnem programu pa 409.000 parov.

po poslovnem poročilu

Tudi letos smo v Alpini organizirali enodnevni seminar za prodajalce smučarske in tekaške obutve. Seminarja so se kar v lepem številu udeležili naši prodajalci in gro-sistični kupci. Vodja razvoja Tone Kavčič je predstavil kompletan smučarski in tekaški program z vsemi tehničnimi last-

nostmi posameznega artikla ter drugimi podrobnostmi, ki so pomembne pri prodaji. Udeleženci so z zanimanjem spremljali razlago in poudarili, da so takšne informacije o izdelkih, ki jih prodajajo zelo dobrodošle, saj le dobro usposobljen prodajalec lahko zadovolji vedno zahtevnejšega kupca.

Tržišče diktira naš izvoz

Minila so leta, ko smo imeli izredno donosna naročila iz Sovjetske zveze, ko smo lahko izdelali na tisoče parov enega artikla in hkrati zelo dobro zaslužili. S temi naročili smo letno pokrivali približno 20% naše skupne proizvodnje.

V lanskem letu (leta 1991) pa je bil skupni izvoz na vzhodno tržišče le 4%. Naročila, ki smo jih izpolnili za zahod, pa so bila po količinah enaka kot prej.

Zaradi izpadov že omenjenih trgov smo bili prisiljeni, da se preorientiramo na zahodna tržišča. Ta delež se je v primerjavi s preteklimi leti precej povečal, saj se je v preteklosti gibal med 5% in 55% celotne proizvodnje.

Konkurenca na svetovnem trgu ne dovoljuje visokih zaslužkov, razen seveda tistim, ki imajo že uveljavljeno ime, lastno blagovno znamko in svojo distribucijo.

Kaj pomeni lastna blagovna

znamka nam pove dejstvo, da smo v letu 1991 izdelali skupno 1.200.000 parov obutve na modnem programu ter 530.000 parov na športnem programu. Če pa pogledamo vrednostno, je vsak program prispeval polovico skupnega prihodka.

Resda je športna obutev dražja, kar pa ni edini vzrok, da je modnemu programu potrebno izvoziti 100% več — za isti rezultat.

Osnovna razlika je v tem, da modno obutev prodajamo pod tujimi blagovnimi znamkami, razen na domačem trgu in majhen del v Franciji.

Na modnem programu moramo za zapolnitev proizvodnih kapacitet prevzemati tudi t.i. »lon posle«. Pri teh nam naš kupec (nemški ali italijanski) dostavi vse materiale brezplačno — kot začasni uvoz. Naš delež v končnem proizvodu je torej samo delo. Tujci potem plačajo samo delo, sami pa potem distribuirajo in zaslužijo celotno razliko med stroški in prodajno ceno.

Kupec je kralj, zato mu je potrebno nuditi čimboljši servis. Na modnem programu ima vsak kupec svojo lastno kolekcijo in zahteve so skoraj po butični izdelavi. Pakiranje po končnih kupcih (torej za vsakega trgovca ali trgovino posebej) niso več nobena novost.

Ob vseh dodatnih zahtevah pa se dobavni roki vse bolj krajšajo. Pravilo številka 1, ki se danes pojavlja v svetu, je točnost izpolnjevanja dobavnih rokov. Če

kupec ne prejme blaga na dogovorjeni rok, ima vso pravico blago stornirati. V takem primeru je skoraj sigurno, da naslednjič ne bo več njegovega naročila.

V svetu profita se mnogokje ne spoštujejo več dobri poslovni običaji. Zato je potrebno za vse posle preskrbeti bančne garancije oziroma druge instrumente zavarovanja plačil. Dokler namreč ne prejmejo plačila, vedno obstaja riziko, da denarja ne dobimo, pa čeprav smo se predhodno zavarovali.

Vsak stremi za čim večjim profitom in malenkostne napake lahko proizvajalce stanejo veliko denarja.

Tako se v proizvodnji večkrat pojavlja vprašanje, zakaj se vedno tako mudi, zakaj je potrebnih toliko nadur?

Odgovor je ta: zaradi spremenenjenih tržnih pogojev in prekratkih dobavnih rokov, ki nam jih posredujejo kupci.

Resda je včasih kakšna napaka tudi pri nas doma, pa vendar je tržna tendenca v skrajševanju dobavnih rokov in prilagajanju proizvajalcev le-tim.

Da bi lahko dolgoročno uspešneje tržili tudi na modnem programu, bo potrebna močna kadrovska okrepitev ter prehod na lastno blagovno znamko. To je sicer že dolga leta znano dejstvo, ki pa vedno ostaja samo naša dolgoročna usmeritev. Kratkoročno smo že dolgo časa odvisni od kupcev s tujimi blagovnimi znamkami oz. od lon poslov. Polona ŽAKELJ

Po splošni oceni je naša modna kolekcija elegantna in obeta dobro prodajo. Prav gotovo so modeli na nogah manekenk bolje predstavili njihove značilnosti.

Aktualni intervju

Če želimo zares uspeti

V razgovoru s serviserjema Lojzetom Oblakom in Petrom Jerebom sem tokrat izvedel toliko stvari, ki pravzaprav sodijo v strategijo podjetja, da bo razmišljanje koristilo tudi mnogim drugim strokovnjakom v podjetju.

»Že dlje časa govorimo o razvoju, promociji... kjer naj bi sodelovali tekmovalci, ki vozijo z našimi čevlji. Meniva, da nam bodo koristili toliko, kot jih bomo znali uporabiti.

Na tekaškem (in biatlon) programu sodelujemo sedaj že z mnogimi znanimi tekmovalci (Norvežan Langli — 2 medalji na olimpijadi), Šved Ottosson (2 zaporedni zmagi na Vassa teku). Tu je še švedski reprezentant Parommaa. Imamo tudi najboljšega Italijana. Poleg teh pa imamo še češke A reprezentante, največja pridobitev pa je reprezentanca Belorusije.

Seveda so tu še naši tekači in biatlonci in pa tuji tekmovalci v baletu (Kristiansen — Švedska, je zmagovalac v svetovnem pokalu v baletu). Seveda imajo naše čevlje (tekaški) še mnogi drugi svetovno znani tekmovalci, ki pa jim čevljev ne dajemo mi. Na naših smučarskih čevljih bo še vedno vozilo precej naših najboljših reprezentantov.

Vsi ti podatki pa zahtevajo večjo prisotnost Alpine na velikih tekmovanjih (včasih je zanimiva že številčnost in dobra organiziranost). Ko opazujeva druge reprezentance, ugotavljava, da so tovarne opremljevalke vedno zelo blizu tekmovalcem in tudi njihove dosežke lahko hitreje uporabijo v reklamne namene. Prizadevamo si, da bi vsaj najboljše naše selekcije opremljali vsaj z enotnimi Alpinimi dresi.

Izkoristiti moramo ocene tekmovalcev, ki zlasti za tekaško obutev praktično nimajo pripomb. To moramo izkoristiti tudi v propagandne namene.

Še enkrat poudarjava, če želimo, da bo Alpina uspešnejša, bomo morali biti bolj v živo in neposredno prisotni na tekmovanjih.

Nejko Podobnik

Ruševine Alpine prodajalne v Mostarju

PRED VOLITVAMI SMO

V razgovoru so sodelovali: Majda JELENC — SDP, Andrej POLJANŠEK — SSDS, Roman MLINAR — SKD, Matevž TREVEN — SKZ — LS, Andrej NOVAK, Občinski odbor LDS. Razgovor je vodil Nejko PODOBNIK.

Delo-življenje:

Prosimo, da v nekaj stavkih orišete glavne črte vašega programa v letošnjem letu.

Majda JELENC:

Gledano na splošno, se naš program zavzema za uspešno, tako socialno kot gospodarsko državo, gospodarstvo pa naj bi bila socialna varnost za vse državljanke. Če pa pogledamo program na lokalni ravni, se leta zavzema za gradnjo zdravstvenega doma v Žireh, ki je trenutno največji problem, poleg tega pa tudi za dograditev kanalizacije in pločnikov. Potrebno bo doseči, da bi imeli vsi krajanje Žirov zagotovljeno socialno varnost.

Eden od problemov Žirovcev so tudi težave deviznih varčevalcev, ki bi jih bilo potrebno razrešiti.

Posebej pa se seveda stranka zavzema tudi za razvoj industrije in drugih dejavnosti. Glede stanja v stranki pa mislim, da smo v njej ostali tisti, ki lahko ustvarimo uspešno stranko. V Žireh je še vedno okrog 80 članov, tako, da mislim, da smo številčno še vedno dokaj močni. To so pokazale ravno zadnje volitve. Tudi simpatizerjev imamo še precej, zato z našim programom lahko gremo naprej. V stranki smo dokaj mladi člani, zato menim, da kakšnih »postranih« pogledov nismo deležni. Res je, da izhajamo iz zgodovine prejšnje ZK, vendar smo povsem drugače usmerjeni. Menim, da niti mi, niti prejšnja stranka nismo storili nič takega, česar bi se morali sramovati.

Andrej POLJANŠEK:

Naša stranka ima svoj občinski odbor in hkrati tudi krajevni odbor tu v Žireh. V prihodnosti, ko bodo Žiri postale občina, pa bomo delovali kot občinski odbor v Žireh. Stranka daje velik poudarek samoupravi v občini. Dejstvo je, da se bodo s to občinsko samoupravo stranke bolj de-

centralizirale, ne bo več tako močnih občin, kot je bila dosedaj Škofja Loka. Vprašanje pa je, kakšne bodo povezave med republiko in občinami. Naša stranka je organizirana po regijah, zato to ne bo toliko vplivalo nanjo.

Majda JELENC:

Tudi stališče naše stranke je, da bi bile občine manjše. Vsekakor smo za to, da bi bile Žiri samostojna občina, predvsem bolj učinkovita, da bodo strokovne službe, ki bodo delovale, res lahko nudile pravo pomoč. Kajti veliko je takih problemov, ki jih bomo na ta način lažje rešili, kot pa sedaj, ko jih rešujejo v Škofji Loki, saj so jim razmere v Žireh manj poznane.

Andrej POLJANŠEK:

Naj povem še nekaj več besed o našem programu. Naša stranka se je že od volitev dalje, pa tudi pred njimi, zavzemala za samostojno Slovenijo. Mislim, da je naša stranka pri tem počela velik delež, in iz te vsebine izhajamo tudi sedaj. Zavzemamo se za krepitev suverenosti. Zavzemamo se za to, da bi se ta suverenost zagotavljala z manjšimi stroški, da vojski in policiji ne bi več odvajali tolikšen del sredstev kot prej. Smo zato, da bi se vsi konflikti reševali z dialogom. Kot vsaka socialdemokratska stranka se zavzemamo za čimboljše socialni položaj ljudi v državi in za pravno državo. Naša stranka daje poudarek tudi soupravljanju delavcev v podjetjih in tudi g. Jože Pučnik je na svojem govoru tu v Žireh, najbrž se še vsi spomnite, striktno izjavil, da bomo zakon o lastninjenju sprejeli samo v primeru, če se bodo delnice razdeljevale brezplačno. Delitev certifikatov v višini 300.000 tolarjev, ki bodo dodeljeni brezplačno, je torej precejšnja zasluga naše stranke. Zavzemamo se tudi za to, da bi bila Slovenija čimbolj

gospodarsko razvita, podpiramo podjetnike, to je tiste, ki imajo poleg svojega dela tudi rizik svojega kapitala. Prizadevali si bomo tudi za to, da bi bili ljudje čimbolj izobraženi, zato podpiramo uredbo, da bi uvedli desetletno osnovno šolo namesto sedanjih osemletke. Imamo pa v svojem programu tudi točko varstvo okolja, kjer si bomo prizadevali za čimboljše ohranitev okolja in za dejavnost s tem v zvezi. Glede samih Žirov pa bomo krajane vsekakor podpirali pri njihovi odločitvi, da se dogradi zdravstveni dom in knjižnica.

Matevž TREVEN:

Naša stranka je bila ustanovljena med prvimi, začela se je s Slovensko kmečko zvezo. Nekaj časa smo delovali skupaj, potem pa je prevladalo mišljenje, da smo preveč »kmečki«, da je stranka preveč zaprta in g. Oman je podal zamisel ter stranko preimenoval v Slovensko ljudsko stranko s poudarkom na Ljudski stranki.

Med člani v stranki se je začelo trenje, prišlo je do pregovarjanja in nasprotovanja med vodilnimi v stranki, kar je škoda, kajti naša stranka je številčno najmočnejša stranka v celi Sloveniji.

Precej je k razvoju stranke pripomogel g. Pintar, ki je bil vodja za Poljansko dolino, bil je zelo delaven in veliko se je boril za čisto okolje. Žal ga je smrt iztrgala iz naših vrst. Sedaj nimamo več povezovalca.

Naša stranka šteje 80 članov (60 rednih in 20 družinskih). Zavzemamo se za vse, kar je napredno in dobro za naš kraj in za ljudi v njem. Kar je pa proti delavcu ali kmetu, temu pa odločno nasprotujemo (npr. divja privatizacija, vprašanje vračila zemlje). Ugotavljamo, da določene stranke namenoma zavlačujejo postopek za vračanje zemlje samo zato, da bi prišli na oblast in da bi ta predlog ukinili.

Naša stranka se najbolj od vseh zavzema za pravično delitev zemlje in pravično privatizacijo podjetij. Smo za to, da vsak dobi pravičen delež v odstotku, kot je vlagal v podjetje, ne pa da bi se delilo posameznikom, kot je bilo prvotno načrtovano. Prav bi bilo, da bi tudi upokojenci dobili svoj delež, kajti ravno najstarejši upokojenci so največ prispevali h graditvi sedanjih uspešnih podjetij.

Pridobiti želimo čim več ljudi, želimo ustanoviti delavsko stranko. Podoben program kot mi ima tudi stranka krščanskih demokratov.

Roman MLINAR:

Pobuda za ustanovitev naše stranke je prišla iz Škofje Loke. V začetku je štela 50 članov, po volitvah pa se število članov ni večalo, je pa čutiti, da ima stranka zelo veliko simpatizerjev. Moram reči, da so člani zelo jasno usmerjeni, točno vedo, kaj hočejo. Predvsem se je to pokazalo ob razpravah o zakonu o

privatizaciji. Člani naše stranke smo po zadnjih volitvah predvsem pričakovali lokalno samoupravo. Sedaj pa nimamo niti zakonov, po katerih bi lahko delali, ampak smo prepuščeni lastni presoji, lastnim odločitvam. Ali pa morda zakonov ne znamo dovolj dobro brati. Privatizacija je sicer stvar delavcev, vendar ničesar ne smejo narediti po svoje, ampak je potrebno počakati zakone. Lahko bi sicer naredili nekaj po svoje, vendar brez zakonske podlage to ne bi bilo možno, ne bi bilo sprejeto.

Aktivni si lahko šele potem, ko točno veš, kako delati. Volitve v krajevni skupnosti smo sicer izpeljali, nismo pa izvolili skupščine.

Andrej NOVAK:

V našem občinskem odboru Liberalno-demokratske stranke je bilo, tako kot ves čas od prvih večstrankarskih volitev, največ energije vloženo v delo občinske skupščine. Centralni temi našega delovanja sta bila vprašanje prostora in proračun. Zaradi nezadovoljstva z delom Izvršnega sveta smo skupaj s še nekaterimi strankami sprožili postopek ugotavljanja stopnje zaupanja, ki ga izvršnemu svetu izkazujejo zbori občinske skupščine.

Dejstvo, da bodo 6. decembra volitve v Državni zbor in Državni svet ter prvi krog predsedniških volitev, v mnogočem ovira običajno delo stranke, saj je iz jasnih razlogov volitvam potrebno nameniti največ pozornosti.

Naš predvolilni program temelji na izhodiščih liberalne demokracije, to je medsebojne povezave vrednot svobode, individualnosti, načel podjetništva in tržno konkurenco, političnega izročila svobodne izbire in demokracije, moralne države, razliknosti, tradicije in tolerantnosti.

Trdno smo prepričani, da navkljub brez dvoma težavnim časom, ne sme prevladati pesimizem. Slovenija ima možnosti, da se pridruži srednjeevropskim razvojnemu prostoru.

Tega pa ne moremo doseči z delitvami na levo in desno, pač pa z odprtim gospodarstvom, izpeljanim lastninjenjem podjetij, pocenitvijo države in prestrukturiranjem javnega sektorja.

Delo-življenje

Kako vidite razvoj Krajevne skupnosti Žiri (s problematiko in rešitvami)? Kako se vaša stranka namerava vključiti v delo Krajevne skupnosti, ki naj bi postala nova občina?

Andrej POLJANŠEK:

Povezanost med krajevnimi skupnostmi in občini bo še vedno ostala, kljub temu če bodo Žiri postale samostojna občina. Zelo pa se mi zdi čudno, da tako močno gospodarsko razvit kraj, kot so Žiri, nima primerne prenočišča za goste, ki so tu skorajda vsak dan. Gosta moramo enostavno peljati v Škofjo Loko, da tam prespi in ga potem pripeljati nazaj. Splošen položaj turiz-

ma v Žireh je nekako zavrt, kljub temu da je industrija zelo močna. Tu bi predvsem poudaril, da moramo podpirati in spodbujati razvoj turizma, ker v tako močno razvitem kraju ne bi smeli biti brez manjšega hotela, da bi svojim gostom lahko nudili vsaj delček udobja.

Kar dobro smo posodobili v Žireh telefonijo pa tudi ceste, razen tistih treh odsekov, ki so najbolj pereč problem. Je pa ta cesta bližnjica za mnoge, ki so namenjeni na primorsko stran. Tudi cesto proti Rovtām so precej popravili.

Skratka, mnogi so nas že opozarjali, da imamo v Žireh lepe možnosti za razvoj turizma, treba bi bilo samo še dopolniti nekatere pomanjkljivosti. Na primer, kopanje v Sori bi bilo mogoče, če bi samo še malo uredili čistilne naprave. S tem ko bi razvijali turizem, bi spodbujali ljudi k samozaposlovanju, kar bi morali podpirati. Ker če se ne-ko odloči za tak korak, s tem zaposli sebe in morda še koga zraven. Tako bi v veliki meri lahko rešili problem brezposelnosti. S tem bi tudi zaslužili, kajti imamo precej naravnih dano-sti in pogojev za to (okoliški hri-bi, kmečki turizem, turistične dejavnosti).

V okolici Žirov je res ogromno takih točk, kjer bi se človek lahko sprostil in užival svoj prosti čas, le poiskati jih je treba. Več bi morali delati na propagandi, da bi te turistične točke označili in uveljavili.

Majda JELENC:

Velik poudarek v naši stranki je dan razvoju industrije in tudi drugih dejavnosti v kraju. Prav tako moramo skrbeti za čisto okolje, potrebno bi bilo bolj urediti čistilno napravo, razvijati bi morali turizem. Vse to je seveda možno, če bomo imeli strokovne ljudi, ki bodo svoje delo dobro opravljali in pokrivali vsa področja ter bodo seznanjeni s problematiko kraja. Bo pa lažje tudi to, ker bomo točno vedeli, kam se denar, ki ga bomo občini odvajali, vlaga oz. za kaj se namenja. Sedaj, ko se je ta denar zbiral na višji ravni, je bila možnost nadzorovanja manjša, pa tudi nismo vedno vedeli za kaj se bo namenil.

Roman MLINAR:

Glede razvoja kraja samega zagovarjamo enaka stališča, kot jih zagovarjajo na nivoju republike. Predvsem gre tu za lastnjenje, ker mislim, da je vsem jasno, da če stvari ne bomo olastnili, potem gospodarska rast ne bo imela pozitivnega predznaka.

Vsem nam so poznani modeli divjih privatizacij, zato si moramo prizadevati, da bodo naša podjetja čim manjša. Poznamo namreč model tako imenovanih »by pass« firm in uničenja starih firm, vendar si pri tem zastavljamo vprašanje, če nismo uspeli voditi teh starih firm, kako bo potem poslovala »by pass« firma.

Za razvoj kraja samega sedaj še ni možno natančno opredeliti, v katero smer bi bilo najbolje iti. To se bo pokazalo šele po kakih petih letih, seveda, če bodo sedanje volitve uspešne. Na področju šolstva bi se najbrž dalo še veliko narediti, vendar tega ni možno v enem dnevu, ampak je za to potreben določen čas, posebej pomembno pa je čimbolj spremljati tekoče probleme na tem področju. Predvsem pa moramo najprej imeti pravo zakonsko podlago. Na področju vzgoje bi bilo potrebno izobraževati tudi starše otrok, da bi jih znali prav usmerjati. Največji problem pa je v tem, ker sta pri nas vrednoti poštenost in pravičnost precej zamrli. Moramo ju oživiti nazaj.

Matevž TREVEN:

Osebnostno sem mnenja, da je bila včasih krajevna skupnost bolj dejavna, zato se je v Žireh tudi kar nekaj naredilo. Zadnje čase pa temu ni tako, edino cestam se je dalo nekaj več poudarka, tako da se sedaj tudi v bolj oddaljene kraje lažje pride. Zdi se mi, da so pristojni iz krajevne skupnosti premalo povezani z ljudmi ali pa smo Žirovci taki, da ne izkoristimo možnosti, ko se nam ponudi. Tudi denarja, ki pride, ne znamo izkoristiti. Predvsem sem to opazil pri Kmetijski zadruzi, mnogo sredstev iz republike se je stekalo tja, vendar smo za vse skupaj prepozno izvedeli, da bi lahko karkoli naredili. Bilo je veliko kreditov, nepovratnih sredstev, ki pa se niso izkoristila, vse za kmetijstvo in za njegovo obnovo.

Programi stranke so enotno zastavljeni za vso Slovenijo. Glede šolstva mislim, da ni prave vzgoje, ni tiste kulturne vzgoje otrok, ki je imela včasih velik pomen (npr. obnašanje otrok na cesti, do starejših), nimajo kmetijskega programa. Takšne sekcije bi morale obstajati, kajti pomenile bi več kot pa predmet srbohrvatskega jezika.

Roman MLINAR:

Prvi pogoj za preživetje je pridelovanje hrane. In če se otrok doma ne more naučiti npr. saditi krompirja, se tega nikjer ne more naučiti. Zavedati se moramo, da smo na nek način tudi agrar-

na država, in da bi se bilo treba teh osnovnih del pridelovanja hrane tudi nekje naučiti. Človeka torej ne naučimo živeti in to bo v prihodnosti velik problem, kaj bi torej pod pojmom osnovno šolanje lahko razumeli, če pa ne dobimo tam osnovnih znanj za golo preživetje.

Glede razvoja lokalne samouprave, mislim, da so včasih člani sveta krajevne skupnosti znali mnogo več narediti za kraj, kot pa danes. Zato moramo težiti k temu, da bi bili na teh položajih ljudje, ki bi bili za tako delo res strokovno usposobljeni, da bi znali ob vsakem problemu pravilno ukrepati. Morali bi se politično profilirati, stranke bi morale biti med seboj konkurenčne. In mislim, da bodo tisti, ki bodo izvoljeni, znali dokazati svoje sposobnosti, da bodo sami imeli tako močno voljo, ne da bi jih kdo k temu silil. Potrebno je, da smo na vodilnih mestih v krajevni skupnosti taki ljudje, ki znajo tudi sami delati. Predvsem bo važno to, da bo tisti, ki bo kandidaturo sprejel, ki bo zastavljal nek program, potem znal program tudi strokovno izpeljati.

Matevž TREVEN:

Glede razvoja kraja nimam kakšnih posebnih idej. Zdi pa se mi, da bi moral biti v svetu krajevne skupnosti zastopan tudi kdo iz kmečke zveze, tako bi se problemi kmetov morda lažje reševali. Pogrešam pa vaše odbore, ki so bili včasih organizirani. Tako so strokovnjaki imeli svoja predavanja tudi v bolj oddaljenih krajih in to je kmetom pri njihovem delu in razvoju kmetij veliko pomagalo. Ker pa so ta predavanja sedaj samo v Žireh, tisti, ki so bili daleč, ne pridejo.

Andrej NOVAK:

Ob novi komunalni ureditvi smo prepričani, da bodo v novem parlamentu sprejeti predlogi Liberalno-demokratske stranke o prenosu financiranja komunalnih investicij v občinah iz države na občine. To bo vsaki novi občini, tudi Žirem, prineslo več odločanja in odgovornosti. Potrebno pa bo vztrajati na bolj dolgoročni in dosledni politiki, da ne bo več prihajalo do prime-

rov, kot je zdravstvena postaja v Žireh. V Liberalno-demokratski stranki smo se odločili, da bomo občinski odbor v Žireh ustanovili ob sprejetju lokalni zakonodaji, in veseli nas, da ne bomo edina stranka, ki bo imela odbore v vseh novih občinah.

Delo-življenje:

Kako si predstavljate Žiri in odnose med strankami v predvolilnem času? Za kakšno delovanje posameznih strank se v predvolilnem času najbolj zavzimate?

Majda JELENC:

Razumljivo je, da imajo stranke različne poglede in različne interese, za probleme kraja pa bi morale svoje interese združiti in poskušati doseči najboljši rezultat.

Čeprav se za čisto okolje predvsem zavzema stranka Zelenih, mislim, da je prav, da se za to zavzemajo vsi.

Andrej POLJANŠEK:

Če se ljudje razumejo, sploh ni pomembno, pri kateri stranki si, stranke so pač namenjene temu, da človek izraža svoje mnenje in razumljivo je, da so interesi različni. Predvsem sem za to, da se o vseh problemih pogovarjamo čim bolj usklajeno, nima smisla, da bi v tako majhnem kraju, kot so Žiri, svoja mnenja preveč delili in s tem prešli v kake nepotrebne konflikte. Želim si, da bi bili v tem predvolilnem času in po volitvah čimbolj razumevajoči in strpni drug do drugega. Vsi moramo podpirati drug drugega, ne glede na to, v kateri stranki je kdo. Prav je, da je problem viden z več strani in da se potem reši tako, da je ugodno za vse ljudi v kraju.

Majda JELENC:

Prav je, da bi probleme reševali skupno, ne pa da bi npr. predlog propadel samo zato, ker ga je predlagal nekdo iz neke druge stranke, ne iz naše. Vsekakor ne smemo gledati, kdo kaj predlaga, ampak moramo gledati, da bo predlog, ki bo sprejet, ugoden za kraj in za njegov razvoj.

Najbolj žalosten se mi zdi tak način, kot se na primer sedaj dogaja v skupščini, da določeni predlogi niso sprejeti ravno zaradi strankarske obarvanosti.

Andrej POLJANŠEK:

Glede propagande v tem predvolilnem času, menim, da moramo predvsem delovati na kulturnem nivoju. Prizadevati si moramo, da ne bi bilo preveč nemoralnih postopanj, npr. trganje plakatov. Vsaka stranka naj bi imela približno enako število plakatov, enakih velikosti in tako bi jih lahko vse normalno razobesili na vidno mesto, brez prekrivanja drugih ipd. Vse skupaj je tudi povezano s stroški in ne bi bilo smiselno, da se plakati lepijo ne vem kolikokrat. Vsaka stranka naj bi izbrala določen prostor, kjer se lahko predstavi. Ljudje več kot toliko ne moremo

VAŽNO JE ...

... DA VEMO

Kadrovskie novice

Fluktuacija delavcev — predvsem zaposlovanje delavcev se je nadaljevalo tudi od sredine meseca oktobra dalje, saj se je na novo zaposlilo še 5 delavcev, z delovnim razmerjem pa sta v tem mesecu prenehala dva delavca.

V neposredni proizvodnji v Žireh so se zaposlili Marko Burlik, Lidija Vidmar in Stanko Žust, ki se je vrnil iz TO. V obratu Gorenja vas je nastopila delo Natalija Končan, v obratu Šentjošt pa Polonca Huber in Maja Setničar.

V mesecu oktobru sta z delovnim razmerjem prenehala Marija Vidmar in Uroš Dolinar, ki je odšel v TO.

OB ODHODU V POKOJ:

Dolgoletni sodelavki Mariji Vidmar iz oddelka lahke montaže želimo ob upokojitvi še naprej mnogo vedrine, dobrega počutja, zdravja in zadovoljstva v domačem krogu, na prehojeno delovno pot v Alpini pa prijeten spomin.

Poročili so se

Ob vstopu na novo življenjsko pot želimo sodelavcem Luciji Leskovic iz obrata Col, Irmi Seljak, Bernardi Homec in Francki Štremfelj v zakonu mnogo zadovoljstva, sreče, razumevanja, predvsem pa zdravja.

Irma DOLENEC

Razgovor za urednikovo mizo

prepričati, vsak ima svoje mišljenje o strankah. Zato je prav, da s tem predstavljanjem ne bi bili preveč razsipni. Sem proti temu, da bi se z načini predstavljanja strank krhali medsebojni človeški odnosi.

Zelo pametno pri predstavljanju stranke se mi zdi tudi ugotavljanje javnega mnenja, ko nekdo iz stranke hodi med ljudmi in zbira njihova mnenja.

Majda JELENC:

Tudi naša stranka je podobnega mnenja, na kulturni način se predstaviti in ne blatiti drugih.

Andrej POLJANSEK:

Mogoče bi na koncu povedal še to, da je v našo stranko vključena tudi socialdemokratska mladina, ki je zastopana predvsem z mlajšimi člani, zato nismo obremenjeni s preteklostjo in mislim, da bomo lahko delali. Tako se bomo skupaj borili za interese mladih, ki imajo v Ži-

reh zelo malo možnosti za svoje delovanje.

Predvsem so zamrle športne dejavnosti, ki naj bi jih skušali obuditi, omogočiti bi morali razna dijaška in študentska srečanja.

Matevž TREVEN:

Odnosi med strankami bi morali biti boljši, kot so sedaj. Naj povem konkreten primer. Ko sem prinesel na krajevno skupnost seznam predlaganih kandidatov iz naše stranke, me je tajnik odslavlil, češ da s tem nima oz. noče imeti opravka. Tak odnos se mi je zdel zelo neprimeren.

Predlagal bi, da bi z republiške strani prišel v Žiri kdo predavati v zvezi s pravicami delavcev ter o delavski stranki, vendar se tega bojim, ker je vedno tako malo odziva. Mi nimamo denarja, da bi tako predavanje organizirali, na krajevni skup-

nosti pa si človek kaj takega ne upa niti predlagati.

Roman MLINAR:

Kot vemo, bo potrebno oblikovati nove volilne odbore. Tu so ponavadi občine dale iniciativo, potem se je to na krajevni skupnosti pregledalo in vrnilo nazaj na občino. Sedaj pa je iz občine prišla pobuda, da naj bi tudi stranke predlagale svoje ljudi. Ravno v tem primeru mislim, da tu ni pravi človek na pravem mestu. Tudi tu bi moral biti nekdo drugemu odgovoren. Vsekakor je treba tudi na takem mestu delati, ne pa ljudi odklanjati in se izogibati kakršnikoli odgovornosti. Krajevna skupnost mora svojim krajanom dajati vso pomoč.

Želim si, da bi stranke v kraju medsebojno razumno delovale, da ne bi prihajalo do kakih »umazanij«. Želim si, da bi tisti plakati, ki jih bomo objavili, tudi ostali na mestu, da bi obstajal nek korekten odnos enih in drugih.

V SLOVO VINKU TOLARJU

V drugi polovici meseca oktobra je za vedno odšel od nas dolgoletni upokojenec Alpine Vinko Tolar.

Vinko Tolar je bil rojen leta 1910, v Alpini pa je pričel delati januarja leta 1960. Vseskozi je opravljal delo nočnega čuvaja, upokojil se je oktobra leta 1970.

Vinko Tolar je zaupano mu delo opravljal vestno, zato bo za delavce in upokojence Alpine vedno ostal v dobrem in lepem spominu.

V SLOVO IGNACU DOLINARJU

Od Ignaca Dolinarja, dolgoletnega upokojenca Alpine, smo se za vedno poslovili konec oktobra.

Ignac Dolinar, rojen leta 1908, je v Alpini pričel delati junija 1945 kot kvalificiran čevljar. Znanje in izpit za čevljarja si je v tedanji obrtni šoli pridobil že pred vstopom v Alpino. Kot kvalificiran čevljar je večinoma delal v montažnih oddelkih, le zadnja leta pred upokojitvijo je opravljal delo na odpravi ozkih grl. V pokoj je odšel v oktobru 1963. leta.

Ohranili ga bomo v trajnem in lepem spominu.

V SLOVO ŠTEFANU OBLAKU

Jesenski dež v prvih novembrskih dneh je bil priča zadnjemu slovesu našemu dolgoletnemu upokojencu Štefanu Oblaku.

Štefan Oblak je bil rojen konec decembra 1902, v Alpini pa je pričel delati februarja 1946 in je v proizvodnji delal razna čevljarska dela. Bil je med najstarejšimi upokojenci Alpine, saj je bil v pokolu preko štirideset let. Vsi, ki smo ga poznali, vemo, da je bil dober delavec in da je po upokojitvi živel mirno in zadovoljno življenje, zapolnjeno z delom in vsakdanjimi skrbmi.

Sočustvujemo z domačimi, dolgoletnega upokojenca Štefana Oblaka pa bomo ohranili v dobrem in trajnem spominu.

Andrej NOVAK:

Predvolilni čas običajno zaostri odnose med strankami. Liberalni demokrati se enostransko odpovedujejo negativni propagandi, seveda pa pričakujemo tudi osnovno korektnost ostalih strank.

ZAKLJUČEK:

Predstavniki strank so tako predstavili svoje volilne programe. Razveseljuje pa predvsem dejstvo, da se vsi v teh programih zavzemajo za skupno in enotno reševanje krajevne problematike. Razvoj kraja bo možen le ob sodelovanju prav vseh. Prav osvetlitev stališč strank do reševanja krajevne problematike je bil tudi osrednji namen te urednikove mize. V presojo bralcev dajemo, ali je bil naš cilj z navedenim tekstom tudi dosežen.

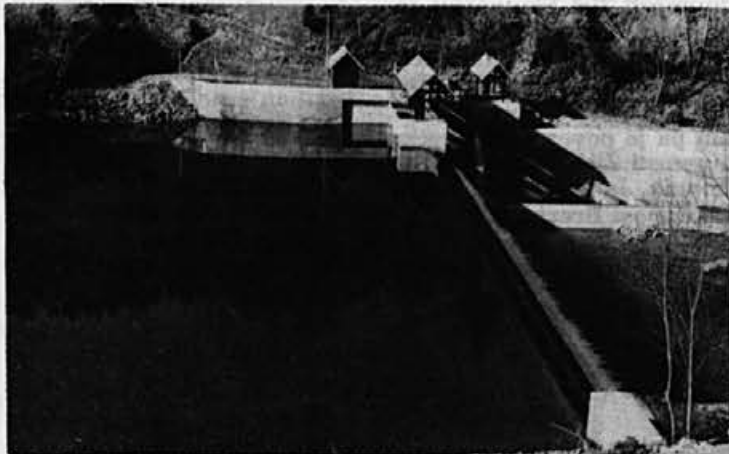
VAŽNO JE ...

... DA VEMO

Delo KS Žiri v letu 1992 in predvidevanja za prihodnje

Kot je verjetno večini krajanov že poznano, smo v letošnjem letu končno in dokončno »spravili pod streho« telefonijo — ponovno širitev telefonskega omrežja, vključno z novo telefonsko centralo in preko 420 novimi telefonskimi priključki. To je investicija, ki je še pred letom dni močno razburjala krajanje — zlasti naročnike. Ne bi navedel problemov izgradnje oziroma dograditve tako velikega projekta, vendar na KS ocenjujemo, da so dela kljub nekajmesečni zamudi uspešno dokončana. Za to ima veliko zaslug nekaj članov gradbenega odbora, predvsem pa predsednik Jože Klemenčič, saj se je močno angažiral vse do predaje investicije Podjetju za PTT promet Kranj. Na koncu lahko vsi skupaj le z veseljem ugotovimo, da smo pravzaprav ena redkih tako velikih KS, kjer ima skoraj vsako gospodinjstvo telefonski priključek, ne glede na oddaljenost in za dokaj zmerno ceno.

Jez na Fužinah je obnovljen

zijo otroke v vrtec ali so kako drugače vezani na ta del obvoza. Menim, da bo tudi v prihodnje potrebno skrbeti za čimveč asfaltnih površin, saj so stroški vzdrževanja makadamskih cest izredno veliki.

Na tem področju nastopajo namreč iz leta v leto večji problemi, kar se je ponovno pokazalo 29. oktobra. Izgledalo je, da se bo ponovil 1. november leta 1990.

Prav sedaj tečejo razgovori o pričetku del pri čiščenju potoka Jezernice in nadaljevanju regulacije potoka Osojnica, saj prav ta dva povzročata največ glavobolov tako ljudem, ki jim poplavlja stanovanja, kot nam na sedežu KS.

Dela bodo potekala v okviru danih finančnih možnosti, zato prosim za strpnost in čimvečjo pomoč, zlasti lastnikov obrežnih zemljišč. Menim, da bomo le s tesnim sodelovanjem in dobro

voljo ob tako majhnih sredstvih postopoma le uspeli ukrotiti tudi naše hudournike.

KAKO NAPREJ? Že dolgo želimo imeti in nujno rabimo nove zdravstvene prostore. Kaže, da so za nekatere brezpredmetni razgovori in postopki po daljšem času le rodili sadove. IS občine Škofja Loka je sprejel sklep o gradnji zdravstvene postaje Žiri in kot investitor izbral že tudi izvajalca. Če bo šlo vse po sreči, bo nova zdravstvena postaja v Žirih dograjena do konca prihodnjega leta.

V kraju je prav tako nujno komunalno urediti določena področja: kanalizacija Stare Žiri, področje Nove vasi, še zlasti do naselja Plastuhova grapa, del Dobračeve in še in še. Tudi ceste in vodovode je potrebno obnoviti, denarja pa je žal vedno manj. Prejšnji viri, kot so samoprispevek, denarja pa je žal vedno manj, občasni viri iz drugih naslovov so usahnili — ostal je le sklad stavbnih zemljišč ter proračun občine. Žal je ta vreča za tako velike potrebe premajhna.

Torej krajanji Žirov, zamislimo se, morda je prav primer vasice Breznica dober zgled, ki kaže, kako naprej. Z roko v roki, razumevanjem in strpnostjo je mogoče narediti veliko in tudi dobro, četudi ob omejenih denarnih sredstvih, kar pa očitno postaja naš vsakdan.

Vinko KOPAČ

Končno nov asfalt od vrtca do glavne ceste v Žirih

Druga pomembna in izredno velika investicija je ureditev ceste na Breznico in do občinske meje z idrijsko občino. Gre za preko 3 km dolgo traso asfaltne prevleke, poleg tega pa še za pred vsako hišo urejeno dvorišče. Res je to izredno velika pridobitev prav za vas Breznico in ljudi, ki so vezani na to področje, res pa je tudi, da je prav prebivalstvo tako majhne vasice dokazalo, kako se z dobrososedskimi in drugimi odnosi lahko dosežejo izjemni rezultati in s tem omogočijo pogoji za lepše življenje tudi mlajšim.

Končno je asfaltiran tudi kratek odsek ceste pod osnovno šolo, prav tako zaradi gostote prometa večkratni kamen spotike med krajanji, zlasti tistimi, ki vo-

Sušno obdobje v poletnih mesecih je pokazalo, kako potrebna je tudi ureditev novih vodnih virov, zlasti v hribovitih področjih. Prav zato smo delno sofinancirali gradnjo vodovodov Breznica, Snapkova grapa in Žirovski vrh. Dela so še vedno v teku, kar zahteva od nas še večje prizadevanje, da bo tudi v teh in ostalih hišah namesto zraka po vodovodnih ceveh pritekla voda.

In nenazadnje je potrebno omeniti tudi precejšnjo skrb za ureditev naših vodotokov. V stalnem in izredno dobrem sodelovanju s podjetjem za urejanje hudournikov PUH Ljubljana nam je v tem letu uspelo sanirati precej poškodb na potokih Račeva, Plastuhova grapa, Osojnica itd.

Dopisujte

O vrednostnih papirjih je govoril mag. Martin Kopač

TO JE NAŠ KRAJ

Praznik krajevnosti skupnosti

24. oktobra je v dvorani Svobode v Žireh potekala slovesnost ob prazniku Krajevnosti skupnosti Žiri. Slavnostni govornik na prireditvi je bil Anton Beovič. Podelili so priznanja krajevnosti za leto 1992. V bogatem kulturnem programu pa so nastopili recitatorji Osnovne šole Žiri, Dekliški komorni zbor Kresnice, Moški pevski zbor Alpina, Godba na pihala Alpina, program pa je povezovala Cvetka Vrhovec. Priznanja Krajevnosti skupnosti Žiri za leto 1992 so prejeli: Rafael Albreht, Janko Rupnik, Janez Seljak, Franc Vončina, Anton Žakelj in vaška skupnost Breznica.

Nagrajenci krajevnosti skupnosti Žiri (od leve proti desni): Rafael Albreht, Janko Rupnik, Janez Seljak, Anton Žakelj, Franc Vončina in Vaška skupnost Breznica

V Galeriji v Žireh sta brata Uroš in Domen Rakovec pripravila kvaliteten kitarški koncert

Pri Cepinu je Milka Govekar odprla novo trgovino »Žirovka«, kjer lahko izbirate med pestro ponudbo srajc, bluz, puloverjev, nogavic in rut, predvsem pa tu lahko kupite spodnje perilo za vso družino po ugodnih cenah.

Rafael Albreht: priznanje je prejel na predlog Pihalne godbe Alpina.

Janko Rupnik je prejel priznanje na predlog Godbe na pihala Alpina.

Janez Seljak je prejel priznanje na predlog gasilskega društva Dobračeva.

Franc Vončina je prejel priznanje na predlog gasilskega društva Brekovice.

Anton Žakelj je prejel priznanje na predlog Moškega pevskega zbora Alpine.

Vaška skupnost Breznica prejme priznanje krajevnosti na predlog Gradbenega odbora Breznica.

Slavni govornik ob prazniku krajevnosti skupnosti Žiri — Anton Beovič

Novi učenci Alpinine godbe

Vsaka kulturniška organizacija mora skrbeti za svoj razvoj in prihodnost, zato vključuje mlade in jih poučuje.

Alpinina godba ima že vsekozi svojo glasbeno šolo. Ob začetku, ko je leta 1947 začela s svojim delom, so bili med godbeniki vedno nekateri zelo dobri in tudi požrtvovalni, da so priskočili na pomoč kapelniku in poučevali mlade.

To je teklo leta in leta in učenci so prihajali in se učili; obstoj godbe je bil s tem zagotovljen.

Sčasoma je začela delovati tudi glasbena šola; na žalost za instrumente pihalne godbe dolgo časa ni bilo nobenega pedagoga, da bi nam priskočil na pomoč. Učence je motilo, da bi morali dvakrat tedensko obiskovati glasbeni pouk v Škofji Loki; s tem smo izgubili učence, saj je naporna že njihova vsakdanja vožnja v šolo v Škofjo ali Kranj. Menim, da bi bilo veliko boljše, če bi pedagog iz glasbene šole prihajal v Žiri in poučeval več učencev. Seveda je to stvar dogovora z glasbeno šolo.

Trenutno imamo 15 novih učencev, ki uporabljajo brezplačno naše dokaj dobre instrumente za učenje. Seveda morajo pokazati voljo in redno prihajati na vaje. Trenutno denarna podpora Alpine še zadostuje za vse, kar moramo plačevati, to je: prostori, elektrika, kurjava, poučevanje, prevozi (imamo kar štiri ljudi, ki poučujejo instrumente).

Razmišljamo tudi o mladem kapelniku, ki ga bomo nekoč morali imeti, saj se sedanji kapelnik že desetletja vozi iz Idri-

je. Prav njemu gre zahvala za velik napredek godbe, toda čas teče. Pred leti smo se sicer pogovarjali z Nikom Jobstom, ki je bil pred upokojitvijo kapelnik vojaške godbe; le-ti bi imel pogoje in željo, da bi živel doma v miru in nam pomagal.

Vendar se moramo še vedno prizadevati, da dobimo mlajšega, saj nas sedanji kapelnik Drago Kanduč vodi že 26 let, to je zelo dolgo, zlasti naporno je v zimskem času.

Mladi si želijo tudi spremembe v vodstvu in strokovnem pogledu, torej tudi več sodobnega programa.

Mislim, da bi jim kazalo omogočiti normalen razvoj v vseh dejavnostih naše godbe, s čimer bodo mladi v delu godbe videli svojo perspektivo. S tem pa se bo delo pihalne godbe nadaljevalo.

Viki ŽAKELJ

»DELO-ZIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri.

Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznožnik, Bogo Filipič, Helena Kavčič, Slavko Kristan, Tatjana Pirnat, Silva Pivk, Neško Podobnik — glavni in odgovorni urednik.

Naklada: 2.000 izvodov.

Fotografija: Brigita Zemljarič.

Tisk: Gorenjski tisk Kranj.